

2det kongevalgte Medlem (Goos) udtalte sig om. Han ankede principalt over, at det ikke i § 1 er foreslaaet at gøre Styrelsen til kgl. ansatte Embedsmænd, hvad han langt vilde foretrække, og subsidiært henstillede han, om der ikke kunde gives en længere Opsigelsesfrist end et halvt Aar. Det første, som det ærede Medlem helst ønskede, vilde kun lidet stemme med Lovforslagets Karakter som et Forsøg. Den nuværende Tilstand er jo den, at Teatrets Styrelse ikke er fast ansatte kgl. Embedsmænd. Vilde jeg have foreslaaet det ændret ved nærværende Lovforslag, vilde jeg derved have foregrebet Fremtiden, og det vilde sikkert have mødt Modstand og vilde ikke have kunnet lade sig gennemføre. Jeg vilde heller ikke anse det for rigtigt at give en saadan Bestemmelse. Hvad angaar den anden Anke, at den opstillede Frist er for kort, maa jeg henvise det ærede Medlem til, at jeg i det andet Ting mødte Modstand i modsat Retning, idet man der fandt Opsigelsesfristen alt for lang. Man mente, at et Fjerdingaar var fuldkomment tilstrækkeligt. Herimod anførte jeg, at man dog maatte give Teaterbestyrelsen Lejlighed til at sidde Sæsonen ud, en Afskedigelse med for kort Varsel kunde jo volde Teatret mange Ulemper. Man slog sig da i det andet Ting til Ro med det her foreslaaede, som det ærede Medlem ogsaa var villig til at slaa sig til Ro med, hvorfor jeg takker ham. Det ærede Medlem spurgte dernæst, hvorledes jeg forstod Udtrykket i § 5: „Teatrets Embedsmænd og Funktionærer“, om jeg dertil ogsaa henregnede de kunstneriske Kræfter, hvad det ærede Medlem ikke vilde. Jeg skal dertil sige, at jeg oprindelig mente, at ogsaa de kunstneriske Kræfter ved Teatret burde henføres derunder. Senere har man fra Teatrets Side og under Forhandlingerne i det andet Ting anført, at man kan komme de kunstneriske Kræfter til Hjælp uden at give Tantième, idet man kan give Feu, Spillepræmie, Gratiale osv., hvilket jeg maa indrømme er rigtigt. Der er derfor ingen Grund til at regne dem med her, og det er ogsaa min Mening, hvad der er udtalt i det andet Ting, at Tantièmen, som for Resten ikke behøver at være 50 pCt., men kun indtil 50 pCt., og følgelig godt kan være 5 eller 10 pCt., alt efter Overskuddets Størrelse, kun skal anvendes til Funktionærer, som ikke høre til de kunstneriske Kræfter. Styrelsen er heller ikke hverken Funktionærer eller Embedsmænd og faar

derfor som saadan ingen Del i Tantièmen. I Efteraaret ved Forelæggelsen her i Rigsdagen havde jeg nærmest tænkt at tage de kunstneriske Kræfter med under Funktionærer, men naar nu Regulativet, skal udarbejdes, vilde de blive udelukkede. Vi komme saaledes nok paa dette Punkt til Enighed, saa vidt jeg skønner. Det ærede Medlem talte om, at hvis det ikke lykkedes om 5 Aar at faa Loven forlænget eller en lignende Lov gennemført, maatte Forudsætningen være den, at man vendte tilbage til den nu bestaaende Tilstand, og deri har det ærede Medlem ubetinget Ret. Men jeg har det samme Haab som det ærede Medlem, at det skal lykkes om 5 eller rettere om 4 Aar at faa gennemført en lignende Lov, idet jeg tror, man til den Tid vil have gjort heldige Erfaringer med Hensyn til Virkningerne af det her foreliggende Forslag.

Da ikke flere begærede Ordet, sluttedes Forhandlingen.

Lovforslagets Overgang til 2den Behandling
vedtoges uden formelig Afstemning.

Formanden: Hermed er Dagsordenen udtømt.

Næste Møde afholdes Fredag den 20. ds. Kl. 1 $\frac{1}{2}$, og Dagsorden vil da være:

Første Behandling af:

Forslag til Lov om Adgang til Afløsning af Højtidsoffer og Accidenser m. m.

Mødet hævet Kl. 2. 45'.